

Sygn. akt II Ca 134/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Arkadiusz Lisiecki
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSR del. Monika Cichocka (spr.)
Protokolant	st. sekr. sąd. Dorota Roniek

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa N. Z.

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową E. G.

przeciwko S. Z. (1)

o alimenty

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku

z dnia 2 grudnia 2014 roku, sygn. akt III RC 288/14

1. oddala apelację;
2. nie obciąża pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz E. G..

Sygn. akt II Ca 134/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2.12.2014 r. Sąd Rejonowy w Radomsku po rozpoznaniu sprawy

z powództwa małoletniego powoda N. Z. reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową E. G. przeciwko S. Z. (1) o alimenty zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda alimenty w kwocie po 600 złotych miesięcznie, płatne do dnia 10-go każdego miesiąca do rąk przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 19.12.2013 r., oddalił powództwo w pozostałym zakresie,

wyroкови w pkt 1 nadał rygor natychmiastowej wykonalności co do rat płatnych po dniu 27.03.2014 r. i nie obciążył pozwanego kosztami postępowania w sprawie.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego:

Przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda E. G. ma 22 lata. Posiada wykształcenie średnie. Obecnie studiuje. Nie pracuje. Nie osiąga żadnych dochodów.

E. G. i S. Z. (2) są rodzicami małoletniego N. S. Z. (1), który urodził się (...) Rodzice nie mieszkają razem. Matka wraz z synem mieszka w domu należącym do babci. Oprócz E. G. i jej syna w domu mieszka również brat E. G., jej babcia i dziadek. Koszt utrzymania mieszkania - na jedną osobę - wynosi ok. 168,90 zł. Koszt utrzymania małoletniego syna matka określiła w następujący sposób - kosmetyki i przybory do higieny ok. 300 złotych, produkty bezglutenowe ok. 20 złotych oraz obiady w słoiczkach ok. 200 złotych. Małoletni N. Z. jest alergikiem. Chłopiec ma skazę białkową i w związku z tym wymaga specjalistycznej diety i kosmetyków.

E. G. korzysta z pomocy finansowej swoich rodziców. Ojciec przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda pracuje w B. w firmie (...), zaś matka nie pracuje i pomaga córce w opiece nad wnukiem. E. G. na dojazd na uczelnię przeznaczają 100 złotych. Uczestniczy dwukrotnie w ciągu roku w obozach - koszt letniego to ok. 140 zł a zimowego - 700 złotych. S. Z. (1) ma 22 lata. Pozwany przerwał studia, gdyż nie stać go na kontynuowanie nauki. Mieszka i pracuje w Ł.. Zarabia miesięcznie ok. 1,500 zł. Pozwany nie pozostaje w związku małżeńskim. Poza małoletnim powodem nie ma innych dzieci na utrzymaniu. Za wynajem mieszkania pozwany płaci obecnie po 400 złotych miesięcznie. Koszt swojego utrzymania S. Z. (1) określił na kwotę ok. 1.000 złotych miesięcznie. Pozwany ma siostrę, która studiuje. Rodzice S. Z. (1) pracują, ojciec w Elektrowni (...), a matka na kolei.

Sąd Rejonowy jako podstawę rozstrzygnięcia w sprawie wskazał art. 135 § 1 i 2 krip, art. 133 § 1 krip oraz art. 128 krip, zgodnie z którym obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Małoletni powód niewątpliwie nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiada żadnego majątku i wymaga pomocy rodziców. Chłopiec ma niespełna rok, wymaga stałego nadzoru i opieki. Matka spełnia obowiązek pieczy i opieki nad małoletnim synem. Nałożony na rodziców obowiązek alimentacyjny w stosunku do własnego dziecka podlega regulacji specjalnej i uprzywilejowanej. Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonywanie tego obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami. W szczególnych przypadkach, gdy sytuacja dziecka tego wymaga, rodzice mają obowiązek wyzbywania się nawet posiadanego majątku bądź jego niektórych składników, aby w ten sposób podolać ciężącemu na nich obowiązkowi alimentacyjnemu. Zgodnie z art. 135 § 1 krip o zakresie obowiązku alimentacyjnego ze strony zobowiązanej - w tym przypadku ojca małoletniego powoda- decydują jego możliwości zarobkowe i majątkowe. Możliwości zarobkowe nie są utożsamiane z faktycznymi zarobkami pozwanego. Pozwany S. Z. (1) wprawdzie obecnie osiąga niewysokie dochody, ale Sąd Rejonowy miał na względzie, iż jego możliwości zarobkowe są dużo większe - pozwany jest osobą młodą, zdrową, nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Zdaniem Sądu Rejonowego koszt utrzymania małoletniego powoda to kwota ok. 1.000 złotych miesięcznie. Pozwany powinien partycypować w kosztach utrzymania syna w kwocie po 600 złotych miesięcznie. W ocenie Sądu Rejonowego kwota zasądzonych alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego syna nie jest wygórowana i odpowiada rzeczywistym potrzebom małoletniego powoda. Sąd Rejonowy uznał, iż jest to kwota wystarczająca, bowiem wyższa suma alimentów stanowiłaby zbyt duże obciążenie i pozbawiłaby pozwanego środków niezbędnych na własne utrzymanie. Sąd Rejonowy miał także na uwadze, iż żądana przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda kwota alimentów w wysokości po 1.700 złotych jest wygórowana zarówno dlatego, iż znacznie przekracza rzeczywiste koszty utrzymania powoda, ale również dlatego, że rodzice powinni w miarę w równych częściach partycypować w kosztach utrzymania syna - tym bardziej, iż oboje są w podobnym wieku, są osobami młodymi i zdrowymi. W związku z powyższym

Sąd uznał, iż koszty utrzymania małoletniego N. Z. w pozostałym zakresie obciążają jego matkę. Ponieważ ojciec dotychczas nie partycypował w kosztach utrzymania syna Sąd uznał, iż alimenty należne małoletniemu powinny być płatne od dnia 19.12.2013 r. Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione. O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc. Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył pozwanego kosztami postępowania mając na uwadze obciążenie - głównie alimentacyjne - pozwanego oraz stosunkowo niskie zarobki, które otrzymuje z tytułu wynagrodzenia za pracę dorywczą.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany S. Z. (1) – zaskarżył go w punkcie pierwszym zasądzającym alimenty. Przedmiotowemu wyrokowi zarzucił obrazę prawa materialnego poprzez niewłaściwą wykładnię art. 135 § 1 i 2 kripop polegającą na uznaniu, iż możliwości zarobkowe pozwanego są dużo większe z uwagi na to, iż pozwany jest osobą młoda i zdrową oraz nie posiada orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, natomiast matka małoletniego powoda wypełnia swój obowiązek alimentacyjny w sposób prawidłowy, bowiem sprawuje nad nim opiekę, co zdaniem Sądu I instancji redukuje po stronie E. G. obowiązek alimentacyjny względem dziecka świadczony w pieniądzu, błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym i błędnym przyjęciu oraz wyliczeniu, iż koszt utrzymania rocznego dziecka wynosi 1.000 zł miesięcznie, błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż kwota alimentów zasądzona od pozwanego na rzecz małoletniego syna nie jest wygórowana i odpowiada rzeczywistym potrzebom małoletniego powoda, błąd w ustaleniach faktycznych polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż pozwany od momentu narodzin małoletniego N. Z. nie partycypował w kosztach utrzymania syna. Wniósł o zmianę wyroku poprzez obniżenie zasądzonych od pozwanego na rzecz powoda alimentów z kwoty po 600 zł miesięcznie do kwoty po 300 zł miesięcznie, a nadto o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego. W uzasadnieniu apelacji pozwany podniósł, iż według jego oceny koszt miesięcznego utrzymania syna to kwota maksymalnie 630 złotych (koszt żywienia ok. 180 zł, pieluchy i kosmetyki ok. 200 -250 zł., odzież ok 100-200 zł miesięcznie). Pozwany uzyskuje dochód z prac dorywczych na poziomie około 1.500 złotych miesięcznie, nie posiada żadnego majątku, nie korzysta z pomocy rodziny. Z uwagi na ciężką sytuację finansową został zmuszony do przerwania nauki na studiach wyższych. Mając na uwadze młody wiek pozwanego oraz brak doświadczenia w pracy zawodowej, zdobycie dużo lepszego i lepiej płatnego zatrudnienia jest w chwili obecnej bardzo utrudnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy poczynił w przedmiotowej sprawie prawidłowe ustalenia faktyczne i prawne, które Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za własne.

Apelacja pozwanego sprowadza się zasadniczo do polemiki z ustaleniami faktycznymi Sądu Rejonowego oraz do przedstawienia przez apelującego własnej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Pozwany wybiórczo przedstawia fakty, a swoje wywody nie opiera na jakiegokolwiek rzeczowej argumentacji podważającej trafność ustaleń Sądu Rejonowego.

Oprócz bowiem kosztów żywienia, zakupu środków higienicznych i odzieży (na co wskazał pozwany w swojej apelacji) koszty małoletniego powoda obejmują także stałe wydatki na mieszkanie, zakup niezbędnych akcesoriów służących do zapewnienia prawidłowej opieki nad dzieckiem oraz jego rozwoju emocjonalno-umysłowego, leki, koszty dojazdu na obowiązkowe szczepienia itp. Łącznie koszty utrzymania powoda to kwota około 1.000 złotych, jak trafnie ustalił Sąd Rejonowy. Ponieważ (zgodnie z treścią art. 133 § 1 kripop i art. 135 § 1 kripop) oboje rodzice są obowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka w zakresie odpowiednim do swoich możliwości zarobkowych i majątkowych, pozwany jako ojciec dziecka, który – w odróżnieniu od matki – nie studiuje, nie opiekuje się dzieckiem, jest w stanie i powinien – osiągając zarobki miesięczne na poziomie około 1.500 złotych – pokryć 60% wydatków związanych z potrzebami swojego dziecka. Matka dziecka powinna natomiast pokryć te wydatki w 40%, albowiem swój obowiązek alimentacyjny względem dziecka wykonuje częściowo poprzez osobiste starania o jego utrzymanie i wychowanie (art. 135 § 2 kripop).

W przypadku zmiany stosunków - np. podjęcia przez pozwanego przynajmniej częściowej opieki nad synem – pozwany na podstawie art. 138 krio będzie mógł w każdym czasie domagać się stosownego obniżenia alimentów.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku na podstawie art. 385 kpc.

Z uwagi na charakter sprawy i łączące strony więzy krwi Sąd nie obciążył pozwanego kosztami procesu za instancję odwoławczą na podstawie art. 102 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc.